

saadanne Love, den ene affattet, saaledes som her foreslaaet af Rigsdagsmanden for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), og den anden, saaledes som den er udkommen eller snart vil udkomme for Hertugdømmet Slesvig. At gjøre en saadan Adskillelse, som Ministeriet foreslaaer, saa at kun Bestyrelsen skulde henhøre under Kongerigets Anliggender, men slet Intet af Lovgivningen, troer jeg virkelig er en meget vanstelig Bet at gaae. Jeg troer aldrig, at man vil komme til en lykkelig Behandling af saadanne Forhold, naar ikke de Ministerier, der forestaae Bestyrelsen af disse Anliggender, tillige skulle være dem, der forberede og søge at gennemføre Lovgivningen derom. Skal Justitsministeriet, som jeg haaber, blive ved at have Bestyrelsen af Udskrivningsvæsenet, saa maa det ogsaa være Justitsministeriet, som forbereder Lovgivningsforandringer og bringer dem igennem i de særegne legislative Forsamlinger. Saalænge der derfor ikke er noget civilt Ministerium for saadanne Anliggender for hele Monarchiet, seer jeg ikke, at der kan tænkes paa at abstrahere fra al Lovgivning om saadanne Anliggender igennem de enkelte Landsforsamlinger. Men jeg troer, at, saaledes som Forholdene for Dieblisset synes at stille sig, er der saa meget mere Grund til, ialtsald i dette Dieblis, at holde fast ved det Forslag, der er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning); thi vi have jo kun overordentlig ringe Udfigt til Fællesforfatningen. Efter de Forslag, som nu foreligge, er der jo al rimelig Udfigt til, at vi vedtage en Indskrænkning af Grundloven uden at vedligeholde den mindste berettigede Fordring paa en Fællesforfatning (Nei! Nei!), — jo, efter det Forslag, som er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds, og som vel ikke for Dieblisset er under Discussion, men om hvilket jeg, naar det kommer for, skal tillade mig at vise, at vi ved det gaae over til at opgive den folkelige Medvirkning i alle Fællesanliggender, uden at have nogen som helst Fordring paa, at nogen folkelig Medvirkning i disse Anliggender for Fremtiden skal finde Sted. Vi vende tilbage til Gnevoldsmagten i Fællesanliggen-

derne, og det er Noget, som med Hensyn til de Gjenstande, hvorom der her er Spørgsmaal, er en farlig Ting. Det er vel her tidligere blevet sagt af en anden Rigsdagsmand, som jeg ikke seer her tilstede, at den øverste Statsmagt for Fællesstaten maa kunne kræve den enkelte Mand og den enkelte Daler. Det er rigtigt; men under visse Regjeringsforhold er det farligt. Da den ærede Rigsdagsmand fremførte denne Sætning, kom jeg nærmest til at tænke paa et Naboland, hvor det næsten bogstaveligt er bragt i Udførelse, hvor man har krævet den enkelte Mand og den enkelte Daler i det Omfang, at man maatte stille Soldater i Boutikkerne, for at tvinge Folk til at modtage de flette Penge, som man bød dem, i det Omfang, at, efterat Krigens Byrder vare tilende, fandtes der i mange Landsbyer ikke en eneste velboren Karl. Under den Udfigt, vi nu have, da man foreslaaer at vende tilbage til Gnevoldsmagten i Fællesanliggender, hvem borger os da for, at Sligt ikke vil kunne skee her i Landet? Hvorfor skulle vi da ikke under de nuværende Forhold holde disse Anliggender tilbage, ialtsald foreløbigt, under den Sphære, hvor vi endnu lægge Vægt paa at beholde nogen folkelig Indflydelse? Jeg troer derfor, at man ubetinget maa stemme for den hele § 2, saaledes som den er foreslaaet af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds.

Da ingen flere begjærede Ordet, sked man til Afstemning, hvorved:

1) Forslag af Saks:

3. den af Rigsdagsmanden for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) foreslaaede § 2 udgaar Stutningen:

„Bestemmelserne i denne Paragraph kunne forandres ved Lov“.

forkastedes med 66 Stemmer mod 13.

2) Forslag af Premierministeren, Finansministeren og Justitsministeren til det af Tscherning stillede Forslag til en forandret § 2:

Istedetfor 3die og 4de Passus af Paragraphen indføres følgende Bestemmelse: